

РЕШЕНИЕ

№ 29

гр. Пловдив, 22.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ПЛОВДИВ, 2-РИ ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и втори февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Станислав П. Георгиев

Членове: Стоян Ат. Германов
Христо В. Симитчиев

като разгледа докладваното от Христо В. Симитчиев Въззивно гражданско дело № 20235000500090 по описа за 2023 година

Производство по реда на чл. 463, ал.2 от ГПК.

Образувано е по жалба вх.№30635/21.11.2022г. от „А.В.П.“ ЕООД, ЕИК против Решение №1280/20.10.2022г. по в.гр.д. №2670/2022 г. по описа на Пловдивския окръжен съд, с което е оставена без уважение жалба с вх. №30375/17.06.2022г., подадена от „А.В.П.“ ЕООД, със седалище и адрес на управление: гр. П., ул. „Ц.К.“ № 8, ет. 6, ЕИК, против разпределение от 06.06.2022г., предявено на страните на 16.06.2022г., изготвено от ЧСИ П. И., рег. № ... - район на действие Окръжен съд Пловдив, по изпълнително дело № 285/2016г., за сумата от 21 861.98 лева, получена след публична продажба на недвижим имот, представляващ СОС с идентификатор №....., находящ се в А., пл. „А.Х.“, ет.1.

Жалбоподателят „А.В.П.“ЕООД - присъединен възискател в изпълнителното производство, поддържа, че обжалваното решение е неправилно поради противоречие с материалния закон, допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и необоснованост, поради което моли бъде отменено изцяло, за което излага конкретни съображения. Посочва, че потвърденото с обжалваното съдебно решение е незаконосъобразно, поради което то също подлежи на отмяна. Ето защо, моли решението на ОС-Пловдив да бъде отменено като неправилно, като бъде отменено и потвърденото с него разпределение.

Ответникът по жалбата „Б.Д.С.К.“АД-гр.С., възискател в изпълнителното производство, е подало писмен отговор вх.№31790/01.12.2022г., с който моли тя да бъде отхвърлена като неоснователна по съображения, изложени в

отговора. Претендира за присъждане на разноски.

Останалите ответниците по жалбата - длъжникът и другите вискатели изпълнителното производство, не са взели становище по нея.

Пловдивският апелативен съд, след като провери законосъобразността на обжалвания акт и взе предвид оплакванията на жалбоподателя и становището на ответника, прие за установено следното:

Жалбоподателят „А.В.П.“ЕООД, присъединен вискател в изпълнителното производство по изпълнително дело № 285/2016г. по описа на ЧСИ П. И., е подало до ОС-Пловдив жалба вх. №19763/22.07.2022г. против Разпределение от 06.06.2022 г. по изп.д. № 285/2016 г. на сумата 21 861.98 лева, получена след публична продажба на недвижим имот, представляващ СОС с идентификатор №....., находящ се в А., пл.“А.Х.“, ет.1.

Жалбоподателят твърди, че разпределението следва да бъде отменено като неправилно, както и че същото е необоснова и неясно. Посочва, че от съдържанието му не става ясно какви са вземанията на всеки един от вискателите към момента на разпределението – главница, лихви или разноски, вида на разноските и техния размер, данъци и пр., какъв е редът за удовлетворяване на притезанията (посочване на привилегиите по чл. 136 от ЗЗД) и каква сума се полага за пълно или частично изплащане на всяко едно от тях, както и че не е ясно как е изчислен коефициентът, послужил като база за определяне размера на сумите в отделните редове привилегии. Твърди, че към разпределението на суми липсва сметка за размера на дълго по чл. 79, ал.1 от ЗЧСИ, като по изпълнителното дело ЧСИ не е изготвил постановление за разноски. Твърди, че неправилно ЧСИ е включил в първи ред сумата от 36 лв., представляваща вземане на ЧСИ за невнесени от вискателя такси по ТТРЗЧСИ. Твърди и че ЧСИ е определил неправилно размера на дълга към датата на изготвяне на разпределението, включително относно размера на дължимите лихви. Заявява, че неговото вземане като присъединен вискател е посочено в неточен размер, защото вземането на дружеството-жалбоподател за главница е било в размер на 50 000 лв. към момента на присъединяването му, но междувременно с влязло в сила разпределение от 15.03.2022 г. по същото изпълнително дело на дружеството е била разпределена сума, неотчетена при изготвянето на обжалваното разпределение от 06.06.2022 г., а също така дружеството е взело участие в публична продажба в периода 14.05.2021 г.-14.06.2021 г., било е обявено за купувач на имота, не е внесло дължимата цена и вземането му е било намалено с внесения задатък съгласно чл. 493, т.1 от ГПК, но това обстоятелство не е взето предвид при изготвянето на процесното разпределение. Заявява, че неправилно е определен и размерът на вземанията на останалите вискатели по делото, които въпреки по-рано проведените публични продажби и влезлите в сила разпределения остават идентични по размер и не биват намалявани.

С обжалваното Решение №1280/20.10.2022г. по в.гр.д. №2670/2022 г., Пловдивският окръжен съд оставя жалбата без уважение като неоснователна. ПОС приема, че в разпределението подробно са описани вземанията на

всички вискатели за главница, лихви (към датата на разпределението 06.06.2022 г.) и разноси, като от ЧСИ е определен и коефициент за съразмерност на разпределението. ПОС намира, че неизготвянето на сметка за размера на дълга по смисъла на чл. 79, ал.1 от ЗЧСИ не опорочава извършеното разпределение. Приема за неоснователно възражението, че в разпределението не е следвало да бъдат включвани с привилегия по чл. 136, ал.1, т.1 от ЗЗД дължимите, но невнесени от вискателя авансови такси, както и оплакването, че вземането на жалбоподателя е посочено в разпределението в неточен размер, след като констатира, че то е намалено по реда на чл. 493, ал.1, т.1 от ГПК с протокол от 04.03.2022 г. със сумата 8 400 лв. и че от материалите по делото е видно, че при изготвяните разпределения са взети предвид и отчитани погашенията, извършени с предходните.

Съгласно разпоредбата на чл. 460 от ГПК, когато събраната по изпълнителното дело сума е недостатъчна за удовлетворяване на всички вискатели, съдебният изпълнител извършва разпределение. В случая, на 06.06.2022 г., ЧСИ П. И. е изготвил разпределение на сумата 21861,98 лв., което е предявил на 16.06.2022 г., след като в производството по принудителното изпълнение по изп.д. 285/2016г., присъединеният вискател по изпълнителното дело „А.В.П.“ЕООД-гр.П. е обявен за купувач на публична продажба на недвижим имот-собственост на длъжника „Х.“ООД, а именно – самостоятелен обект в сграда с идентификатор №, находящ се в гр.А., пл.“А.Х.“№3, ведно с ид. части от общите части на сградата и от поземлени имот. Съгласно чл. 495 от ГПК, вискателят, обявен за купувач на имот, е длъжен в двуседмичен срок от влизането в сила на разпределението да внесе сумата, необходима за изплащане на съразмерните части от вземанията на другите вискатели.

Видно от така изготвеното разпределение от 06.06.2022 г., предявено на страните на 16.06.2022 г., сумата 21 861.98 лв., представляваща предложена продажна цена от присъединения вискател „А.В.П.“ ЕООД - П., обявен за купувач с протокол от 21.01.2021 г. при проведената за периода от 20.12.2021 г. до 20.01.2022 г. публична продажба на недвижим имот, представляващ СОС с идентификатор №....., находящ се в гр.А., пл.“А.Х.“, ет.1, собственост на длъжника „Х.“ ООД“ ЕООД, е разпределена както следва:

1.От първи ред-вземания с привилегия на основание чл.136, ал.1,т.1 от ЗЗД: В полза на частния съдебен изпълнител - 36 лв.;

2. От втори ред-вземания без привилегия/ хирографарни вземания/:

2.1. За първи вискател : на „Б.Д.С.К.“ ЕАД - 15 499.68 лева

-такса по т.26 на събраното вземане - 193.20 лева с ДДС -

2.2 За втори вискател „Ф.к.К.“- 4 598 лева

- такса по т.26 на събраното вземане - 188.39 лева с ДДС -

2.3 За трети вискател „А.В.П.“ЕООД - 1 249.57лева

- такса по т.26 на събраното вземане- 97.16лева с ДДС,

разпределени при коеф. - 0,024 и отразени в таблица №1, неразделна част от разпределението.

В раздел I от обжалваното разпределение ясно е посочено какви са вземанията на тримата вискатели за главница, лихви към датата на разпределението 06.06.2022 г. и разноски (които са само за таксата по т.13 от ТТРЗЧСИ и за такси по т.26 от ТТРЗЧСИ), като именно с оглед на тях, видно от приложената към разпределението таблица, е изчислен и коефициентът за разпределяне на сумите между тримата хирографарни кредитори, съответно и дължимите на всеки от тримата суми. Ето защо, неоснователно е възражението на жалбоподателя, че в разпределението има неяснота относно вземанията на вискателите към момента на разпределението, както и за това как е изчислен коефициентът за разпределение на суми за тримата кредитори и каква сума се полага на всеки от тях.

Настоящата инстанция намира, че неизготвянето на сметка за размера на дълга по чл. 79, ал. 1 от ЗЧСИ не опорочава извършеното разпределение, в какъвто смисъл са възраженията на жалбоподателя. Посочената разпоредба задължава съдебния изпълнител да изготви сметка за събиране на таксите по изпълнението в два или повече еднообразни екземпляра, единият от които се връчва на задълженото лице, като наличието на такава сметка и нейното съдържание се отразява на отношенията между длъжника и съдебния изпълнител, но не е предвидена от законодателя като елемент от разпределението, респ. като задължително условие за законосъобразност на същото, поради което заявеното от жалбоподателя възражение за липса на такава сметка е неоснователно.

В случая, с процесното разпределение правилно е определено таксата по т.13 от ТТРЗЧСИ да се дължи при условията на чл. 136, ал.1, т.1 от ЗЗД, във вр. с чл. 79, ал.2 от ГПК, тъй като се касае за разноски от вида на обикновена такса за изготвянето на разпределението, като част от принудителното изпълнение, чието плащане по начало се дължи авансово от вискателя съгласно т.29, б“а“ от ТТРЗЧСИ. В тази връзка, според мотивите по т.3 от ТР №2/22.11.2022 г. на ВКС по тълк.д. № 2/2021 г., ОСГТК, със специалната привилегия по чл. 136, ал.1, т.1 от ЗЗД се ползват вземанията (независимо от титуляра им), както за авансово внесените от вискателя такси, така и за невнесените предварително от него такси по изпълнението.

Относно вземането на дружеството-жалбоподател като вискател, в разпределението действително е посочено, че то е за главница в размер на 50 000 лв., но е посочено и че то включва и остатък за законна лихва към дата 06.06.2022 г. в размер на 2539,12 лв. Обстоятелството, че в полза на този вискател има разпределена сума по предходно разпределение, както и че е било извършено преди настоящото разпределение намаляване на вземането на този вискател по реда на чл. 493, т.1 от ГПК в случая не следва да се отразява върху размера на главницата при положение, че в полза на този вискател са дължими суми и за лихви и разноски, които са погасяват преди главницата. С молбата от 03.06.2021 г. е поискано присъединяването на дружеството-жалбоподател като вискател в това изпълнително производство, извършено от ЧСИ с разпореждане върху същата молба, за дължимите му суми по приложеното удостоверение от ЧСИ Т.Л. – главница в размер на 50 000 лв., законната лихва върху нея от 20.02.2020 г. (от която

сумата 2 708,33 лв. е дължима за периода от 20.02.2020 г. до датата на издаването на удостоверение 2.09.2020 г.), сумата 1000 лв. за направени разноси, 7 000 лв. за разноси по изпълнителното дело за адвокатско възнаграждение, 437,40 лв. за платени такси. Предвид това, намаляване е следвало да се извършва първо именно от дължими суми за разноси и лихви, както е и процедирано в случая. Ето защо, в обжалваното разпределение е посочено наличие на остатък от задължение за лихви в размер на 2539,12 лв, т.е. по-малък от първоначалния размер. Неоснователно е затова и твърдението на жалбоподателя, че неговото вземане е посочено в неточен размер, защото не е извършена промяна (намаляване) конкретно на дължимата му за главница сума в размер на 50 000 лв.. От материалите по делото е видно също, че с протокол от 04.03.2022г. е разпоредено на основание чл.493, ал.1, т.1 от ГПК да се намали вземането на „А.В.П.“ЕООД със сумата в размер от 8400 лева, представляваща размерът на необходимия за участие в тази продан задатък, за което е изпратено и нарочно съобщение до издалия удостоверение съдебен изпълнител-ЧСИ Т.Л.. Неоснователни и изцяло бланкетни са възраженията в жалбата, че съдебният изпълнител не е взел предвид погашенията, извършени с предходни, влезли с сила разпределения. В жалбата дори не се посочва погашенията по кои предходни разпределения и в какъв размер не са взети предвид. От материалите по изп. дело е видно, че по същото са изготвяни няколко разпределения, като при изготвяне на всяко следващо са вземани предвид и отчитани погашенията, извършени с предходните.

Неоснователно е оплакването в жалбата, че са неправилно посочени и вземанията на другите вискатели, защото те не били намалявани след проведени публични продани и влезли в сила разпределения. Напротив, в случая се установява от материалите по делото, че намалявания са извършвани, тъй като в разпределението от 06.06.2022 г., вземането на банката-вискател „Б.Д.С.К.“АД спрямо длъжника „Х.“ООД е посочено за главница в размер на остатък 333 208,03 евро (651698,27 лв.), 36 лв такса по т.13 ТТРЗЧСИ и 8123,48 лв с ДДС остатък пропорционална такса по т.26 ТТРЗЧСИ, а при образуването на изп.д. № 285/2016 г. на ЧСИ П.И., вземането на този кредитор е посочено в размер на главница 495 000 евро, законна лихва върху тази сума от 01.02.2016 г., договорна лихва за посочен период в размер на 11 927,49 евро, санкционна лихва за посочен период в размер на 600,94 евро, разноси 35 272,39 лв. Също така, с молбата от 31.08.2018 г., кредиторът „Ф.к.К.“ЕООД-гр.П. е поискал да бъде присъединен като вискател по изпълнителното дело за вземане в размер на 170 822,23 лв. (главница в размер на 148 111,76 лв. и 22 710,47 лв. за законна лихва от 22.02.2017 г. до 28.08.2018 г.), съответно този вискател е конституиран с разпореждане на ЧСИ П.И. върху молбата от 11.09.2018 г., а в обжалваното разпределение вземането на този кредитор е посочено в размер на 148 111,76 лв. за главница и остатък законна лихва към датата 06.06.2022 г. 45 215,20 лв.

Въз основа на всичко изложеното, ПАС приема, че подадената жалба вх.№30635/21.11.2022г. от „А.В.П.“ ЕООД е неоснователна, поради което обжалваното със същата Решение №1280/20.10.2022г. по в.гр.д. №2670/2022

г. по описа на Пловдивския окръжен съд следва да бъде потвърдено.

От ответника по жалбата „Б.Д.С.К.“АД се претендира присъждане на разноси за настоящото производство под формата на юрисконсултско възнаграждение. Съдът намира, че тъй като отговорът е изготвен от юрисконсулт на банката, то съгласно чл.78,ал.8 от ГПК във вр. с чл.37,ал.1 от ЗПП, вр. чл.25а, ал.3 от Наредбата за заплащането на правната помощ, в полза на „Б.Д.С.К.“АД и в тежест на жалбоподателя следва да бъде присъдена сумата 50 лв. за юрисконсултско възнаграждение за настоящото производство.

С оглед на гореизложеното, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Решение №1280/20.10.2022г. по в.гр.д. №2670/2022 г. по описа на Пловдивския окръжен съд.

ОСЪЖДА „А.В.П.“ЕООД, ЕИК, с адрес гр.П., ул.“Ц.К.“8,ет.6, да заплати на „Б.Д.С.К.“АД, ЕИК, с адрес гр.С., ул.“М.“19, сумата от 50 лв за юрисконсултско възнаграждение за защитата на банката в производството пред настоящата инстанция.

Решението не подлежи на обжалване

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____